

Liturgický program

PONDELOK 9. máj
Prenesenie ostatkov Mikuláša Div. do Bari
Sk 10, 1 – 16, zač. 24; Jn 6, 56 – 69, zač. 24; (HS: 236, 381; PZ: 203, 361)
07.00 + Jozef, Anna

UTOROK 10. máj
Apoštol Simon Horlivec
Sk 10, 21 – 33, zač. 25; Jn 7, 1 – 13, zač. 25; (HS: 236, 383; PZ: 203, 362)
18.00 za zdravie a požehnanie Milana

STREDA 11. máj
Pol. Päťdesiatnice, Bl. hier. Vasil Hopko
Sk 14, 6b – 18, zač. 34; Jn 7, 14 – 30, zač. 26; (HS: 238, 384; PZ: 205, 364)
18.00 za zdr. a požeh. Alžbety a Antona

ŠTVRTOK 12. máj
Biskupi Epifanios a Germanos
Sk 10, 34 – 43, zač. 26; Jn 8, 12 – 20, zač. 29; (HS: 238; PZ: 205)
18.00 + Jakuba

PIATOK 13. máj
Mučeníca Glykéria
Sk 10, 44 – 11, 10, zač. 27; Jn 8, 21 – 30, zač. 30; (HS: 238; PZ: 205)
18.00 za zdr. a pož. Alžbety Skripkovej

SOBOTA 14. máj
Mučeník Izidor
Sk 12, 1 – 11, zač. 29; Jn 8, 31 – 42, zač. 31; (HS: 238; PZ: 205)
07.00 + Bartolomej, Mária, Paraska, Mikuláš

NEDEĽA 15. máj
5. nedeľa po Pasche – o Samaritánke
Prepodobný Pachómios Veľký
Sk 11, 19 – 26, 29 – 30, zač. 28; Jn 4, 5 – 42, zač. 12; (HS: 239; PZ: 206)
Hlas 4; 11.00 hod.

Svetoznáma kniha rehoľníka Tomáša Kempenského sa začína takto: Kto chce celkom a správne rozumieť Kristovým slovám, musí sa usilovať prispôbiť celý svoj život Kristovi. Co ti osoží učene sa hádať o Najsvätejšej Trojici, ak nemáš pokory, bez ktorej sa nepáčiš ani Najsvätejšej Trojici? Veru, nadšené slová nerobia človeka svätým a spravodlivým; ale iba cnostný život ho urobí milým Bohu. Radšej si žiadam pociťovať kajúcnosť, ako poznať jej rozbor. Keby si vedel naspamäť celú Bibliu a výroky všetkých mudrcov, čo by ti to všetko osožilo bez Božej lásky a milosti? „Márnosť nad márnosť a všetko je márnosť“ (Kaz 1, 2), okrem rozhodnutia milovať Boha a jemu samému slúžiť.

PONDELOK 16. máj
Prepodobný Teodor Posvätený
Sk 12, 12 – 17, zač. 30; Jn 8, 42 – 51, zač. 32; (HS: 238; PZ: 205)
07.00 + Štefan Mačišák

UTOROK 17. máj
Apoštol Andronik
Sk 12, 25 – 13, 12 zač. 31; Jn 8, 51 – 59, zač. 33; (HS: 238; PZ: 205)
18.00 + Božena Chomjaková

STREDA 18. máj
Zakončenie sviatku Polovice Päťdesiatnice. Mučeník Teodot
Sk 13, 13 – 24, zač. 32; Jn 6, 5 – 14, zač. 18; (HS: 238; PZ: 205)
18.00 + Anna Rabadová

ŠTVRTOK 19. máj
Hieromučeník Patrik
Sk 14, 20b – 27, zač. 35; Jn 9, 39 – 10, 9 zač. 35 (HS: 239; PZ: 206)
18.00 + Milan Boroš

PIATOK 20. máj
Mučeník Tallelaios
Sk 15, 5 – 34, zač. 36; Jn 10, 17 – 28a, zač. 37; (HS: 239; PZ: 206)
18.00 + Marta Bartková

SOBOTA 21. máj
Apoštolom rovni Konštantín a Helena
Sk 15, 35 – 41, zač. 37; Jn 10, 27 – 38, zač. 38; (HS: 239, 184; PZ: 206, 141)
07.00 + František, František

NEDEĽA 22. máj
6. ned. po Pasche – o slepom. Muč. Bazilisk
Sk 16, 16 – 34, zač. 38; Jn 9, 1 – 38, zač. 34; (HS: 241; PZ: 208)
Hlas 5; 11.00 hod.

zdroj: Slovo

FARSKÝ HLÁSNÍK

Farnosť Narodenia Presvätej Bohorodičky v Ľubovci 09/2022

Božia múdrosť

Jn 5, 1 – 15

Od atentátu na sv. pápeža Jána Pavla II. uplynulo viac než štyridsať rokov (13.5.1981). V otvorenom papamobile sa vtedy pohyboval po vatikánskom námestí. Krátko po tom, ako vzal do náručia blond'ové dievčatko, aby ho požehnal, a vrátil do rúk jej rodičov, zaznel zvuk výstrelov. Pápež zasiahnutý štyrmi, klesá do rúk sekretára. Zdravotník Leonardo Porzia, ktorý pápežovi asistoval počas prevozu sanitkou do nemocnice, hovoril, že Ján Pavol II. bol pri vedomí, nič nehovoril, len sa modlil. Sanitka bola bez eskorty a na pol ceste stratila sirénu. Dokonca sa zranil aj zdravotník – ihlou, ktorú mal zaviesť pápežovi do žily, lebo pri náhlom manévri šoféra idúceho v protismere sanitka vyskočila na chodník. Pápež sám zdôrazňoval, že za svoj život vďačí fatimskej Panne Márii. Keď sa v jeden večer po prepustení z nemocnice stretol s niekoľkými svojimi priateľmi, pri večeri sa ich opýtal, kto podľa ich názoru stojí za atentátom. Po chvíľke ticha začali zdieľať svoje názory. Od rôznych moslimských radikálnych skupín, cez komunistov, KGB až po iných nepriateľov Cirkvi. Pápež po celý čas zo zvesenou hlavou v tichosti počúval a nakoniec povedal: „Za tým všetkým je satan.“ Ale podotkol ešte jednu dôležitú pravdu: „Aj satan je len nástrojom v Božích rukách.“

Veľmi pekne môžeme túto pravdu vidieť na známom biblickom príbehu z Knihy Jób. Raz sa spolu s inými Božími synmi pred Bohom objavil aj satan. Boh sa ho opýtal, odkiaľ prišiel, a satan odvetil, že chodil krížom-krážom po zemi. Pýtal sa ho aj ďalej, či si všimol jeho služobníka Jób, ktorému niet rovného na zemi. Nato mu satan odpovedal: „Vári sa ťa Jób bojí zadarmo? Veď ho chrániš a požehnávaš. Ale vziať ruku a zasiahni všetko jeho imanie, či ti nebude kliať do očí!“ Tu Pán povedal satanovi: „Hľa, všetko, čo má, je v твоjich rukách, iba jeho samého sa nedotkni!“ Tak sa začína príbeh tvrdej skúšky, ktorou Jób musel prejsť, a prešiel víťazne.

Podobne prechádza skúškou utrpenia aj smrti sám Boží syn Ježiš Kristus. Lenže v tom momente, keď si satan myslel, že urobil bodku za jeho životom, keď zasadil posledný smrteľný úder, sa celá jeho vláda zrútila. Prehral. Aj dnes Boh dovolí pôsobenie nepriateľa len do tej miery, ako to prospeje jeho zámerom, ktoré zlý nepozná.

Dnešná nedeľa v evanjeliu prináša príbeh o uzdravení ochrnutého človeka. Jeho choroba trvala neuveriteľných tridsaťosem rokov. Tak dlho bol vystavený skúške. Prečo? To nikto z nás nevie. Ale Ježiš mu po uzdravení povie veľmi dôležité slová: „Hľa, ozdravel si, ale už nehreš, aby ťa nepostihlo niečo horšie.“

Len veľmi ťažko sa nám prijíma to, že by bol Boh schopný tak dlho alebo tak ťažko „nechať trápiť“ človeka. Ale pamätajme na to, že niet jedinej ľudskej bolesti, ktorá by nebola aj jeho bolesťou. Trpí s tebou tak dlho, ako treba. Aj celý tvoj život. Nielen preto, aby ťa zachránil pred niečím, čo môže byť ešte horšie, ale preto, aby si získal to, čo je najlepšie.

otec Marek

Oznamy

- **Mariánsky mesiac.** V priebehu mariánskeho mesiaca máj sa budeme pred svätými liturgiami modliť Moleben k Presvätej Bohorodičke.
- **Modlitba za ukončenie vojny.** Po každej svätej liturgii sa modlíme Eucharistickú pobožnosť s požehnaním za ukončenie vojny na Ukrajine.
- **Modlitbová služba.** Potrebovali by sme aktualizovať zoznam modlitebníkov na celodenné prvopiatkové poklony pred Najsvätejšou Eucharistiou. Viacero pred tým prihlásených do modlitbovej služby už zo zdravotných dôvodov a hlavne vyššieho veku nemôžu prísť sami do chrámu. Aby mohol byť raz v mesiaci chrám otvorený k celodennej poklone od 08.00 do 17.00 hodiny, potrebujeme aspoň deväť ochotných ľudí. Popremýšľajte o tejto službe. Hlavne vy, ktorí ste počas dňa doma a nechodíte do práce. Čas strávený v poklone pred Eucharistiou je tá najlepšia investícia pre váš život aj životy tých, za ktorých sa budete modliť. Prihláste sa, prosím, v sakristii a urobíme nový rozpis. Ďakujem.
- **Sväté liturgie nedeľu 15. mája:** 08.00 Janov; 09.30 Ruské Pekl'any; 11.00 Ľubovec. V túto nedeľu bude archieparchiálna odpustová slávnosť v rodisku bl. biskupa Vasil'a Hopka v Hrabskom.
- **Púť do Krakova.** V sobotu 21. mája sa koná aj Archieparchiálna púť do Sanktuária Božieho milosrdenstva v Krakove. Je možné nahlásiť sa v sakristii na autobus, ktorý pôjde z farnosti Klenov (cena: 17 eur).
- **Sväté liturgie v nedeľu 22. mája:** 08.00 Ruské Pekl'any; 09.30 Janov; 11.00 Ľubovec

Nad ikonou stretnutia Ježiša a Samaritánky

V porovnaní s časom prvých kresťanov máme dnes veľmi veľa kníh, teologických štúdií, myslení, evanjelizačných materiálov... Ako je to možné, že ľudia nežijú celým srdcom pre Krista, nie sú ochotní pre neho zomierať? Tak veľa počujú o Kristovi, a vôbec sa ich to nedotýka. V ranej Cirkvi nepreberali veľa, ale veľa o tom mále, čo počuli, rozjímali a premýšľali. Niektorí ľudia hovoria, že doslova nazerali do dejov spásy a stalo sa im to pokrmom pre dušu. Jeden ruský spisovateľ si každé ráno vzal ikonu, na ktorej bolo nejaké podobienstvo, a rozjímal o tom, čo je na nej vyobrazené. Ikona nám vie povedať veľmi veľa o Kristovi. Pri pohľade na ňu človek prebúdzajú svoju duchovnú rovinu. Dnešný svet s prevahou pragmatizmu a západnej duchovnosti, je svetom matematiky. Keď sa kresťan pozrie na strom, odhadne jeho výšku, šírku, farbu, druh, to, aké má plody. Raní kresťania pri pohľade na strom a rozjímali o Stvoriteľovi, jeho múdrosti... Slnko je pre dnešného kresťana guľou, ktorá je zdrojom svetla a tepla. Pre raného kresťana sa slnko podobá Kristovi, ktorý žiari v nebeskej sláve. Tento svet je temnota, kde slnko – Kristus – odhaľuje jeho zákutia a dáva svetlo a teplo tam, kde dovtedy prebývala večná tma. Každú vec kresťania pretavovali do evanjelia, múdrosti Boha a rozjímavo hľadeli a nazerali na obyčajné veci do hĺbky ich podstaty a pôvodu.

A ako k nám prehovára ikona Nedele o Samaritánke. Ukazuje na stretnutie dvoch svetov – pozemského a nebeského. Nášho a Kristovho. Kristus stretáva pri studni Samaritánku a oslovuje ju. Ide o niečo nevidané. Žid oslovil Samaritána. Ešte nevidanejšie je, aby Žid sám oslovil ženu – navyše Samaritánku. Všimneme si Pána, ako obyčajné veci pozdvihuje do duchovných výšin. Chce od Samaritánky, aby s mu dala napíť. Ona odpovedá:

„Ako si môžeš ty, Žid, pýtať vodu odo mňa, Samaritánky?“

Hľadá na neho ako na Žida a muža. Rozpoznáva to podľa odevu. Ježiš odpovedá. Nie v pozemskej rovine, ale v duchovnej:

„Keby si poznala Boží dar a vedela, kto je ten, čo ti hovorí: ‚Daj sa mi napíť,‘ ty by si poprosila jeho a on by ti dal živú vodu.“

Pán nehovorí o sebe – som Žid, muž – ale hovorí, že keby vedela, kto skutočne je, ona by jeho prosila o vodu. Zjavuje nie Žida, nie muža, ale Boha v ľudskom tele. Ona to, samozrejme, nechápe, ale zaujalo ju, že jej chce dať vodu. Rozmýšľa v pozemskej rovine. Myslí na tečúcu vodu, preto je zvedavá ako, keď nemá vedro. Môžeme vidieť prizemnosť ženy, ktorá nevie duchovne nazerať na Ježišove slová. „Pane, ani vedro nemáš a studňa je hlboká. Odkiaľ máš teda živú vodu?“

A Ježiš jej opäť hovorí z duchovného a nie z pozemského sveta. Odpovedá:

„Každý, kto pije túto vodu, bude znova smädný. Ale kto sa napije z vody, ktorú mu ja dám, nebude žízniť naveky. A voda, ktorú mu dám, stane sa v ňom prameňom vody prúdiacej do večného života.“

Nehovorí o fyzickej vode, ale o duchovnej. Vyzerá to tak, akoby rozhovor viedli dvaja úplne odlišní ľudia. Prvý hovorí o pozemských veciach a druhý o duchovných. Hovoria o tom istom, ale Ježiš pozdvihuje obyčajnú vodu do duchovných rovín. Preto mu žena nerozumie. Zahľadá sa, popremýšľa a v srdci si povie, že by nebolo zlé mať vodu, ktorá by raz a navždy zahasila smäd. Preto hovorí:

„Pane, daj mi takej vody, aby som už nebola smädná a nemusela sem chodiť čerpať!“

Chce vodu, ktorá by jej raz a navždy uhasila smäd, ibaže rozmýšľa nad nejakou špeciálnou – materiálnou vodou – podobnou normálnej. Preto dodáva: „... aby som už nemusela sem chodiť načierať!“ Nazerala na Pána a jeho slovo pozemsky a nie duchovne. Tento úžasný duchovný príbeh nám odhaľuje, ako Pán pozdvihuje obyčajné všedné veci na veci duchovné.

Psychológia odhalila, že mozog má pravú a ľavú stranu - jedna uvažuje matematicky, všetko zaškatuľkuje, zaeviduje, a druhá strana je stranou rozjímania a fantázie. Dnešný svet je zameraný na tú, ktorá všetko eviduje. Málo sa zameriava na svet druhej strany, ktorá rozjíma a premieta. Aj deti sa dnes oveľa ľahšie učia pomocou takzvaných pamäťových palácov alebo myšlienkových máp, ktoré sú zamerané na veľmi málo zaťaženú stranu nášho mozgu. Prepája sa to s fantáziou detí a preto v učení rýchlejšie napredujú. Ak sa majú bifľovať, veľmi to nefunguje...

Zdá sa, že v ranej Cirkvi tento problém nebol. Príbehy, ktoré Pán rozprával, sú zamerané práve na tú stranu, ktorá premieta a dokáže si predstavovať. Preto si Ježišove výklady ľudia ľahko pamätali a pamätajú aj dnes. Keď sa opýtate ľudí, ktorí neboli desiatky rokov v chráme, na príbehy, ktoré Ježiš hovoril, si pamätajú. Naproti tomu, ak „nasáčkujete“ do mozgu iba tok informácií, mozog ich nespracuje, a nie je z nich žiaden osoh.

Ježiš veľmi dobre vedel, ako má k ľuďom prehovárať. Nie teológiou ani ťažkými výkladmi, ale podobnosťami z obyčajného života. Pri jeho rozprávaní sa nikto nenudil. Kresťania dnes prestali žiť vierou a z viery. Neposväcujú svoje životy, nežijú v každej činnosti pre Boha, nepostia sa, nemodlia, dostatočne, nerozjímajú o Kristovom živote a pravdách evanjelia, nenazerajú do hlbok duchovnej podstaty evanjelia. Sú plní sveta, preto ich viera nie je naplnená ovocím Ducha a skutkami pre Boha. Taká viera je mŕtva a mŕtva viera sa často kamufluje mnohými slovami namiesto činov. Apoštol Pavol vyložil evanjelium za jeden večer a pobral sa ďalej. Nechodil za tými istými ľuďmi celý život. Na výklad evanjelia nie je potrebná vysoká škola. Rovnako ako na jeho prijatie. Problém nastáva, keď má človek začať z viery evanjelia žiť. Pavol vykladá spásu z viery v 10 percentách svojich listov, zvyšných 90 je o žití kresťanského života. Tu niekde sa odhaľuje odpoveď na otázku, prečo je kresťanstvo dnešného veku v takej veľkej biede: spasenie z milosti áno, ale žiť ako kresťan, oddelený od sveta, pre Boha – to nie. Kresťanstvo chceme žiť pohodlne – aj pre svet, aj pre Boha. A toto Boh nenávidí.

Zdroj: int.